

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Tachově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. května 2022 v senátě složeném z přísedících [REDACTED], [REDACTED] a předsedkyně senátu Mgr. Petry Psohlavcové, **takto:**

Obžalovaný

[REDACTED],

narozený [REDACTED] ve [REDACTED], státní příslušník [REDACTED],
[REDACTED], trvale bytem [REDACTED], t.č.
bytem a táž adresa pro účely doručování [REDACTED], jednatel společnosti,

je vinen, že

jako vedoucí pracovník společnosti [REDACTED] s.r.o., IČO: [REDACTED], se sídlem [REDACTED],
jedenající na základě pokynu prokuristy společnosti úmyslně za zdaňovací období roku
[REDACTED] snížil základ daně pro výpočet daně z přidané hodnoty podle zákona číslo 235/2004 Sb., o
dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, tím, že snížil příjmy společnosti [REDACTED]
[REDACTED] za dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku o finanční částku
ve výši [REDACTED] Kč, přičemž takto jednal s vědomím, že společnost [REDACTED]
předmětné služby neposkytla a už vůbec ne odběratelům uvedených na fakturách za služby, tedy si
byl vědom toho, že doklady k službám obsahují falešné údaje, kdy v důsledku toho společnost
[REDACTED] podala jako poplatník daně na Finančním úřadě v [REDACTED] přiznání k dani z
přidané hodnoty:

a) v únoru [REDACTED] za leden roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádce č. 1 (dodání zboží nebo
poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku
ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádce č. 21
(poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů

č. [REDACTED],
vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě,
a to v [REDACTED],

b) v březnu [REDACTED] za únor roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádku č. 1 (dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádku č. 21 (poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů č. [REDACTED]

[REDACTED], vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě, a to v [REDACTED],

c) v dubnu [REDACTED] za březen roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádku č. 1 (dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádku č. 21 (poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů č. [REDACTED]

[REDACTED], vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě, a to v [REDACTED],

d) v květnu [REDACTED] za duben roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádku č. 1 (dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádku č. 21 (poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů č. [REDACTED]

[REDACTED], vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě, a to v [REDACTED],

e) v červnu [REDACTED] za květen roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádku č. 1 (dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádku č. 21 (poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů č. [REDACTED]

[REDACTED], vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě, a to v [REDACTED],

f) v červenci [REDACTED] za červen roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádku č. 1 (dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádku č. 21 (poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů č. [REDACTED]

[REDACTED], vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě, a to v [REDACTED],

g) v srpnu [REDACTED] za červenec roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádku č. 1 (dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádku č. 21 (poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů č. [REDACTED], vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě, a to v [REDACTED],

h) v září [REDACTED] za srpen roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádku č. 1 (dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádku č. 21 (poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů č. [REDACTED], vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě, a to v [REDACTED],

ch) v říjnu [REDACTED] za září roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádku č. 1 (dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádku č. 21 (poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů č. [REDACTED], vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě, a to v [REDACTED],

i) v listopadu [REDACTED] za říjen roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádku č. 1 (dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádku č. 21 (poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů č. [REDACTED], vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě, a to v [REDACTED],

j) v prosinci [REDACTED] za listopad roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádku č. 1 (dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádku č. 21 (poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů č. [REDACTED], vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě, a to v [REDACTED],

k) v lednu [REDACTED] za prosinec roku [REDACTED], přičemž v přiznání k dani na řádku č. 1 (dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku) uvedla částku [REDACTED] Kč, ačkoli měla uvést částku ve výši [REDACTED] Kč, kdy tuto ponížila o částku ve výši [REDACTED] Kč, kterou započítala na řádku č. 21 (poskytnutí služeb s místem plnění v jiném členském státě) na základě daňových dokladů č. [REDACTED] 7,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

██████████, vědomě vystavených s nepravdivými údaji o poskytnutí služeb odběratelům v jiném členském státě, a to v ██████████,

čímž ponížil daň z přidané hodnoty o finanční částku ve výši ██████████ Kč ke škodě České republiky - Finančnímu úřadu pro ██████████, ██████████, ██████████, neboť všechny výše uvedené služby nebyly realizovány v místě mimo území ČR, a tudíž platby za tyto služby neměly být zahrnuté v položce na řádku 21 v přiznání k dani z přidané hodnoty,

tedy zkrátil daň a takový čin spáchal ve značném rozsahu,

čímž spáchal

pokračující zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se za to

dle § 240 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 2 let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 let.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen na náhradu škody zaplatit poškozené ČR - Finančnímu úřadu pro ██████████, ██████████, částku ██████████ Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení od ██████████ do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená ČR - Finančnímu úřadu pro ██████████ odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Na základě provedeného dokazování v hlavních líčeních soud zjistil a má za prokázaný skutkový stav popsany ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Obžalovaný popírá spáchání trestné činnosti kladené mu za vinu. Jeho vina je však prokazována výpovědí svědkyně ██████████, jeho výpovědí, listinnými důkazy, a to především fakturami, knihou jízd, zprávami finančního úřadu ze systému o výměně přeshraničních informací, úředními záznamy o podaných vysvětleních ██████████ a ██████████, úředními záznamy německé policie o vytěžení ██████████ ve spojení s přeloženou korespondencí a znaleckým posudkem z oboru ekonomika, odvětví mzdy, účetní evidence, Ing. ██████████.
2. Obžalovaný se cítil být nevinný. Vypověděl, že nikdy nebyl odpovědný za účetnictví, ve firmě ██████████ (dále jen „██████████“) pracoval jako disponent a byl odpovědný za vozový park. U firmy jezdil, opravoval nákladní auta, vyhledával pro řidiče zakázky, nakládky, které řidiči firmy ██████████ vyřídili. Nedával žádné pokyny k účetnictví. Věci týkající se fakturace dělala paní ██████████, nevěděl, od koho dostávala pokyny. Když přišel do firmy, daňová kancelář již byla v provozu. Ve společnosti začal pracovat od roku ██████████. Vždy pracoval dle pokynů ██████████. Pracovní smlouvu uzavíral také s ██████████. ██████████ byl jeho nadřízeným, jednal s ním skoro denně, s ██████████ neměl moc co do činění. Dále se vyjadřoval ke vztahům mezi bratry ██████████, ke své další spolupráci s ██████████ s tím, že od roku ██████████

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

s ním není v kontaktu. Ve firmě [redacted] spolupracoval s paní [redacted]. Té dával adresy pro řidiče, kam mají jet, nebo když někdo něco potřeboval v České republice, také se obracel na ní. V roce [redacted] neuměl ani základy češtiny. Nikdo nikdy neřekl, že paní [redacted] je jeho podřízená. Dorozumívali se spolu německy. Nikdy jí ze své vůle nedával žádné pokyny. Když [redacted] zatelefonoval, udělej tohle, tohle, pokyny předal dál. Účetnictví v roce [redacted] zpracovávala účetní kancelář [redacted]. Popsal dále fungování firmy. Zákazníci mu volali, že např. mají přepravy z Itálie do [redacted], jednalo se o mezinárodní transporty. Poslali mu SMS zprávou adresy, adresy dostali řidiči. Ti se setkali se zákazníkem, naložili, každý byl zodpovědný za vyplnění CMR dokladu, kde je všechno, adresa nakládky, zboží, všechny údaje. Někdy zákazník u vykládky byl, někdy nebyl. Někdy šly zakázky přes firmu [redacted]. To byly většinou zakázky firmy [redacted], [redacted] – to byli velcí zákazníci, tyto zakázky nedělal. V tuzemsku žádné přepravy neprobíhaly. Za řidiče zodpovědný nebyl, ale hledal pro ně zakázky. Vyplněné CMR listy nikdy nekontroloval, za ty byl zodpovědný řidič. Měl svůj dispoziční list, tam byli uvedeni zákazníci. Pokud zákazník zavolaal, zda např. bude mít auto v [redacted], zkontroloval svůj list, a sdělil možnosti. Neví o tom, že by nedošlo k přepravě zboží dle faktur. Vše co disponoval za firmu [redacted], bylo zrealizováno. Všechny transporty byly vyloženy, byly vystaveny faktury, a peníze, když to byly peníze v hotovosti, tak šly do pokladny. Když bylo potřeba platit faktury za naftu, za transporty, které přišly od firmy [redacted], ty se poukazyvaly bankovním převodem. Proto je v obžalobě tolik faktur. Vypověděl dále, že firma [redacted], když prováděla transporty za hotovost, nepsali to na zákazníka v [redacted], faktury psali na firmu [redacted], aniž by firma [redacted] měla s těmito přepravami něco společného. To nikdy společnosti [redacted] nevytýkal, neměl s tím co dočinění, nevěděl nic o účetnictví. Až po roce [redacted], kdy založil vlastní firmu a musel se účetnictvím trochu zabývat, dospěl k tomu, že to musel být podvod. K dotazům dále uvedl, že CMR listy byly odevzdány buď jemu, nebo paní [redacted]. Pokud je dostal on, předával je paní [redacted], aby mohla vypsát fakturu. Za řádné provedení zakázky byli zodpovědní s paní [redacted], ne že by byli přímo zodpovědní, když vždy předával pokyn od [redacted]. Vzhledem k tomu, že v přípravném řízení vypověděl, že byl odpovědný za realizaci zakázky, byl odpovědný za řidiče, kteří realizovali zakázku, byl pro tento rozpor přečten protokol o výsledku obviněného dle § 207 odst. 2 trestního řádu na číslo listu 1550 spisu. K tomuto vysvětlil, že byl odpovědný za to, aby auta nebyla rozbitá, aby řidiči dostávali své peníze, jeho úkolem nebylo psaní faktur. Naložení zakázky zadával, vyložení zakázky už byla věc řidičů. Zákazník řekl, kam chce auta dopravit, řidič řekl dobře, když naložil, že jede (např.) do [redacted]. V [redacted] vyložil, převzal peníze, a to bylo pro něj (obžalovaného) vyřízeno. Měl asi šest, sedm stálých zákazníků. Na tyhle zákazníky psal svůj seznam. Paní [redacted] říkal, tohle číslo faktury jde té a té firmě, na CMR se nikdy nedíval, nevěděl, kolik aut naloží. Zopakoval, že nebyl odpovědný za řidiče, ale za vozidla, profesionální řidič by měl vědět, jak se vyplňuje CMR. Přijal zakázku, předal ji řidiči. Tomu říká odpovědnost. Jeho hlavním úkolem bylo, aby auta byla schopna přepravy, aby nedošlo k prodlevě. Připustil, že některé podpisy na příznáních dani z přidané hodnoty jsou jeho, ale nebyl za tato příznání odpovědný, dle něho to byl jednatel nebo prokurista. K dalším dotazům vypověděl, že paní [redacted] vozila účetní doklady paní [redacted], také je vyzvedávala. Někdy je vyzvedávala i paní [redacted]. Pokud v té době podepisoval nějaké listiny, nevěděl, co podepisuje, nerozuměl tomu. Vyučil se automechanikem, pak byl řidičem. Ve firmě s paní [redacted] společně kontrolovali pokladnu.

3. Po předložení **příznání k dani z přidané hodnoty** při hlavním líčení dne [redacted] obžalovaný uvedl k podpisům na daných příznáních k měsíci **leden** [redacted], že se jedná o podpis paní [redacted], k měsíci **únor** [redacted], **březen** [redacted], **duben** [redacted], že se jedná o jeho podpis, za měsíc **květen** [redacted], nebylo jím podepsané, nevěděl, čím je to podpis, příznání za **červen** [redacted] bylo původně předložené nepodepsané, za měsíc **červenec** [redacted] nebylo jím podepsané, nevěděl, čím je to podpis, příznání za **srpen**, **září**, **říjen**, **prosinec** [redacted] byla původně předložená nepodepsaná, za měsíc **listopad** [redacted], že se jedná o jeho podpis. Obžalovaný k tomu doplnil, že se v daních nevyzná, paní [redacted] mu ani neřekla, co podepisuje, pokud něco podepsal, bylo to v domnění, že je vše v pořádku. Při

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

hlavním líčení dne [REDAKCE] se shodně jako při hlavním líčení dne [REDAKCE] obžalovaný vyjádřil k podpisům za **leden, únor, duben, červenec**, k přiznáním za měsíc **květen, srpen, září, prosinec** doplnil, že to není jeho podpis, za **červen a říjen**, že se jedná o jeho podpis, k přiznání za **březen a listopad** potom vypověděl odchýlně od hlavního líčení dne [REDAKCE], že se nejedná o jeho podpis. K tomu je třeba říci, že při porovnání podpisů za únor, březen, říjen a prosinec se jedná o identické podpisy, naopak u přiznání za srpen, září, listopad nelze spolehlivě říci, že se jedná o podpis obžalovaného. Ke všem předloženým přiznáním k dani z přidané hodnoty je třeba dále dodat, že jako fyzická osoba oprávněná k podpisu s uvedením vztahu k právnické osobě je označen [REDAKCE]/jednatel. V jednotlivých předložených přiznáních k dani z přidané hodnoty jsou u položek – Dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku – základu daně - uvedeny položky v souladu s podanou obžalobou – za měsíce leden a únor to bylo vždy [REDAKCE] Kč, za měsíc březen [REDAKCE] Kč, za měsíc duben [REDAKCE] Kč, za měsíc květen [REDAKCE] Kč, za měsíc červen, červenec, srpen, září vždy [REDAKCE] Kč, za měsíc říjen [REDAKCE] Kč, za měsíc listopad a prosinec vždy [REDAKCE] Kč.

4. **Svědkyňe** [REDAKCE] se vyjádřila k chodu společnosti [REDAKCE], ke spolupráci s obžalovaným, ke svým pracovním povinnostem. K její výpovědi je třeba říci, že byla prostá rozporů, svědkyně vypovídala spontánně, zároveň vypovídala po celou dobu trestního řízení shodně, stejně pak vypovídala i před finančním úřadem. Svědkyně vypověděla při hlavním líčení, že obžalovaný byl její nadřízený od roku [REDAKCE] do roku [REDAKCE]. Ve firmě [REDAKCE] byla zaměstnána jako sekretářka, administrativní pracovnice od roku [REDAKCE] a končila zde v roce [REDAKCE]. Kromě jiného vystavovala faktury. Obžalovaný obdržel od řidičů peníze, jejím úkolem bylo napsat fakturu a zaúčtovat to do pokladní knihy. K tomu měla CMR, a pokud potřebovala přesnou adresu, vykomunikovala to s obžalovaným. Nejprve měli jako daňového poradce [REDAKCE], pak paní [REDAKCE]. V roce [REDAKCE] spolupracovala pouze s [REDAKCE]. Ten jí na začátku roku [REDAKCE] sdělil, že jí posílá svého německy mluvícího zaměstnance, a že se bude už obracet jen na něho (obžalovaného). Ten jí byl zároveň představen jako vedoucí zaměstnanec firmy [REDAKCE]. Jejich spolupráce fungovala normálně, pokud něco potřebovala, obracela se na něho. Nevěděla, s kým komunikoval obžalovaný, jestli s [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Domnívá se, že obžalovaný dostával pokyny od [REDAKCE], [REDAKCE] měl na starosti dílnu. Když se stalo, že se [REDAKCE] nemohl dovolat obžalovanému, vzkázal po ní, aby mu zavolal zpět. Žádné pracovní věci, od té doby co nastoupil obžalovaný do firmy, již s [REDAKCE] neřešila. Ve firmě s nikým spory neměla. Obžalovaný sháněl zakázky pro řidiče. Pokud se s řidiči domluvil, poslal jim adresu sám, pokud ne, řekl jí, aby řidičům poslala adresu, kam má jet, a kolik má eventuálně vybrat peněz, protože se některé dopravy platily v hotovosti. Obžalovaný vybral od řidičů peníze, jí předal CMR listy a ona podle nich napsala faktury. Dle svědkyně dopravy, které byly domluveny, byly dokončeny. Svědkyně nevěděla, v jakém roce se měnily účetní. Účetní firma jí posílala roční daňové přiznání, jak v češtině, tak v němčině. Nevěděla, kdo tyto podepisoval. Nevěděla, kdo ve firmě odpovídal za daňová přiznání k DPH. Když přijeli [REDAKCE] do [REDAKCE], nebyla u žádného jednání. Jednalo se za zavřenými dveřmi. Do jejích pracovních povinností patřilo každé pondělí napsat všechny faktury, které po ní zkontroloval obžalovaný. Zkontroloval po ní i pokladní knihu. Nevzpomněla si, že by jí obžalovaný vytýkal nějakou nesrovnalost. Obžalovaný nemluvil česky. Komunikovali spolu v němčině. Nevěděla, zda účetní [REDAKCE] posílal daňová přiznání k DPH v češtině i v němčině. Myslí si, že daňová přiznání má podepisovat jednatel, nevěděla, jestli ve firmě byla založena nějaká plná moc k podepisování daňových přiznání. Vzpomněla si, že účetní Ing. [REDAKCE] zasílal daňová přiznání e-mailem nebo datovou schránkou, nevěděla, jakým způsobem zasílala daňová přiznání paní [REDAKCE]. Bratři [REDAKCE] jezdili do Čech minimálně, možná tak dvakrát do roka, více jezdil [REDAKCE]. Hlavní slovo ve firmě měl dle svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE] byl sice jednatelem, měl ale na starosti technický stav vozidel. Převazy vedla v tabulkách, kde, jaký řidič jezdí. Její údaje kontroloval i obžalovaný. V dispozičním seznamu obžalovaného bylo uvedeno, odkud kam se jede, na koho

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

fakturu dát, jaká částka se účtuje a jaký řidič to jede. Společně psali číslo faktury, pokud vystavila fakturu, obžalovaný kontroloval, jestli má všechny faktury vystavené na všechny dopravy.

5. **Svědék** [redacted] popisoval náplň práce obžalovaného, své i jednatele ve vztahu ke společnosti [redacted]. K jeho výpovědi je nutno konstatovat, že v jejím průběhu měnil jednotlivá tvrzení, říkal, že ve společnosti nedělal nic, přesto byl v kontaktu s obžalovaným denně, komunikovali ohledně nákladek, vykládek. Přesto pokud někdo dával obžalovanému pokyny, byl to jednatel [redacted]. Z hlediska obsahu výpovědi i v kontextu ostatních důkazů byla shledána výpověď jako nevěrohodná. Svědek vypověděl, že obžalovaný byl vedoucím odbytu nebo prodeje za společnost [redacted] a v České republice se staral o všechny záležitosti společnosti. V této společnosti sám nedělal nic, měl společnost v Německu, se společností [redacted] spolupracovali při nákládkách, přepravách a podobně. Svědek nejprve uvedl, že společnost patřila jeho manželce, kterou se snažil podporovat. Obžalovaný byl prokurista společnosti [redacted] a řídil veškeré záležitosti v rámci vedení této společnosti. Staral se o účetnictví, přijímání propuštění zaměstnanců, staral se o pokladnu, opravy vozidel. K dotazu uvedl, že si není jistý, zda obžalovaný byl prokurista, ale disponoval účty společnosti a staral se o vedení společnosti. Podklady pro účetnictví připravoval obžalovaný, daňová přiznání zpracovávala účetní firma. Do České republiky jezdil za obžalovaným v rozhodné době třikrát, čtyřikrát do roka. Obchodní záležitosti řešili denně přes e-maily, telefonicky. Komunikovali spolu ohledně vykládek, nákladek. Svědek dále vypověděl, že zakázky řešil obžalovaný, komunikaci s řidiči řešila jeho manželka či partnerka. Obžalovaný byl odpovědný jednatelem společnosti, [redacted]. Jednatel společnosti mu měl zadávat úkoly. Nevěděl, jakou funkci zastával ve firmě [redacted]. Ihned poté k dotazu dodal, že jednatelem ve společnosti [redacted] byl [redacted] starší, který [redacted] založil. Obžalovaný odpovídal za daňovou agendu, ale o účetnictví se starala společnost z [redacted], kterou si vybral pan [redacted]. Ve společnosti [redacted] pracovala také jedna Češka, která uměla německy. Ta překládala, vystavovala doklady, starala se o kancelářskou činnost. Paní [redacted] byla zaměstnána [redacted] jako sekretářka. Sám svědek jí nedával žádné úkoly, komunikoval s ní, když nebyl obžalovaný dostupný, žádal, aby mu předala vzkaz. V roce [redacted] nepodepisoval za firmu [redacted] žádné daňové přiznání. Po předložení pracovní smlouvy obžalovaného svědek uvedl, že podpis na smlouvě je jeho. Svědek dále vypověděl, že obžalovaný ve firmě pracoval jako provozní ředitel, provozní vedoucí, vedoucí přeprav. Jako prokurista a jeho bratr jako jednatel mu nedával žádné pokyny. Pokud obžalovaný plnil nějaké úkoly, dostal je od [redacted]. Pokud obžalovaný podepsal daňová přiznání k dani z přidané hodnoty, muselo to být na striktní příkaz [redacted], který vyvíjel silný tlak na to, aby společnost v ČR fungovala. Společnost [redacted] založil [redacted], který byl společníkem a jednatelem, druhým společníkem byl on. To co říkal na začátku ohledně své manželky, tedy svědek opravil. V roce [redacted] firma [redacted] provozovala asi deset vozidel. První zaměstnankyní společnosti byla [redacted], byla administrativní pracovnící, která neměla odborné znalosti ve spedici. Vzhledem k tomu, že [redacted] potřeboval nějakého vedoucího pro společnost, který by se vyznal v záležitostech daného podnikání, v opravách vozidel, přijal obžalovaného, který byl profesionálem v oboru. Obžalovaný byl původně řidičem se zkušenostmi z celé Evropy, dokázal se postarat i o technické záležitosti, byl spolehlivý, dochvilný, proto ho [redacted] požádal, aby vedl [redacted]. Aby se staral o operativní každodenní záležitosti. Svědek dále vypověděl, že neví o tom, že by obžalovaný měl vzdělání ohledně vedení účetnictví. K tomu dodal, že byl vždy pečlivý v přípravování dokumentů pro účetní kancelář. Doklady (dodací listy, tachografy, faktury) se k obžalovanému dostaly od řidičů tak, že je odevzdali v kanceláři obžalovaného. K dalším dotazům uvedl, že nemůže říci, zda v účetnictví [redacted] byly faktury za neprovedené přepravy. Stejně tak sdělil, že se nemůže vyjádřit k tomu, že by v účetnictví firmy [redacted] byly přepravy, které provedla společnost [redacted] s tím, že má informace, že na pokyn [redacted] se do účetnictví zařazovaly faktury mateřské společnosti. Přepravy, které byly hrazeny v hotovosti například z [redacted] do [redacted], které byly provedeny firmou [redacted], disponoval pan [redacted]. Faktury psal [redacted] na [redacted] z daňových

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

důvodů. Jednalo se z 90 % o mezinárodní přepravy. Svědek shrnul, že je možné, že nějaké faktury byly [REDAKCE] fakturovány přes [REDAKCE]. Svědek nevěděl, kdo měl oprávnění k podpisu daňových přiznání k dani z přidané hodnoty. Předpokládal, že to byl [REDAKCE] starší. Ten podepisoval tyto dokumenty jak v [REDAKCE], tak v [REDAKCE]. Dle svědka příkazy, jakým způsobem mají psát faktury obžalovaný nebo paní [REDAKCE], dával [REDAKCE], a bylo to založeno do účetnictví Německa. [REDAKCE] jezdil firmu každých 6 nebo 8 týdnů kontrolovat. Po předložení přiznání k DPH svědek uvedl, že neví, či jsou podpisy na listinách. K tomu dodal, že obžalovaný byl zaměstnaný pro provozní činnost, nebyl přijatý k tomu, aby řešil daňovou agendu. Za to byl odpovědný pan [REDAKCE], který nepřišel k výsledku. Obžalovaný byl nucen se obracet ve spoustě záležitostí na [REDAKCE], aby je schválil. Závěrem svědek uvedl, že obchodní podíl mu byl zabaven a jediný, kdo z firmy profitoval, byl [REDAKCE].

6. Obžalovaný s výpovědí tohoto svědka nesouhlasil. Uvedl, že dostal mnoho pokynů od [REDAKCE]. Firma [REDAKCE] prováděla přepravy, které byly zkasírovány v hotovosti, peníze odevzdávali němečtí řidiči, faktura byla vystavena na společnost [REDAKCE]. Na faktuře z roku [REDAKCE] je dle obžalovaného podpis [REDAKCE] a podpis svědkyně [REDAKCE], ačkoliv říkala, že to před rokem [REDAKCE] nedělala. Dále obžalovaný doplnil, že s [REDAKCE] byl v kontaktu jednou, a to krátce před tím, než z firmy odešel. [REDAKCE] se ho ptal, zda by nechtěl ve firmě pokračovat bez [REDAKCE]. [REDAKCE] mu sdělil, že [REDAKCE] měl říkat o obžalovaném mnoho nehezkých věcí, proto přešel s [REDAKCE] do nové firmy. Zpětně ví, že to nebyla všechno pravda, a že udělal chybu. Zopakoval, že nikdy nekrátil žádné faktury. Všechny faktury, které mu byly doručeny, zapsal do pokladní knihy, a faktury předal dál. Nikdy si z faktur nevzal nic pro sebe.
7. **Svědkyňe** [REDAKCE], partnerka obžalovaného, vypověděla, že občas odvezla doklady, které jí předala paní [REDAKCE], paní [REDAKCE] do [REDAKCE], a naopak od paní [REDAKCE] předávala dokumenty paní [REDAKCE]. Veškeré doklady, tehdy když pracovala ve stejné budově, zpracovávala pro firmu [REDAKCE] paní [REDAKCE]. Svědkyně dále uvedla, že náplní práce obžalovaného bylo všechno, co bylo potřeba zařídit. Účetnictví nedělal, ani mu před tím nerozuměl. Dělal všechno v dílně, když zavolal [REDAKCE], že něco potřebuje, toto udělal. Z 90% mu volal [REDAKCE].
8. Dále byly ve věci provedeny listinné důkazy. Z **protokolu o výsledku svědkyně** [REDAKCE], účetní společnosti [REDAKCE], s.r.o., vyplynulo, že vedla účetnictví společnosti [REDAKCE] v roce [REDAKCE] a částečně v roce [REDAKCE]. Účetní doklady ke zpracování nosila [REDAKCE] a [REDAKCE]. Na základě donesených dokladů zpracovali přiznání k DPH za daný měsíc. Nepodepsaná přiznání k DPH odnášely paní [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Svědkyně nevěděla, kdo přiznání k DPH podepisoval, a kdo je odnášel na finanční úřad. Po dobu co vedli účetnictví pro firmu [REDAKCE], obžalovaný do kanceláře [REDAKCE], s.r.o., nechodil. Z **úředních záznamů o podaných vysvětleních Bc. [REDAKCE] a Bc. [REDAKCE]**, kontrolorů finančního úřadu, shodně vyplynulo, že od roku [REDAKCE] do roku [REDAKCE] společně prováděli daňovou kontrolu daňového subjektu společnosti [REDAKCE]. Tato společnost předložila daňové doklady, v nichž příjemcem deklarovaných služeb byly uvedeny osoby povinné k dani z jiných členských států EU, konkrétně [REDAKCE] a [REDAKCE]. V těchto případech jsou plnění osvobozena od DPH. Proto vyzvali společnost, aby prokázala, že služby byly uskutečněné pro osoby uvedené na daňových dokladech. Zástupce společnosti Ing. [REDAKCE] reagoval, ale nedoložil žádné důkazní prostředky, které by prokázaly, že se plnění uskutečnilo, a že se uskutečnilo pro osoby uvedené v dokladech. Protože nebylo prokázáno, že se uskutečnilo plnění mimo tuzemsko pro osobu povinnou k dani, správce daně doměřil DPH na výstupu. [REDAKCE] a [REDAKCE] daňová správa nepotvrdily, že konkrétní zahraniční osoby přijaly plnění od společnosti [REDAKCE]. Zahraniční daňové správy po provedených šetřeních zjistily, že doklady o obchodním vztahu se společností [REDAKCE] se v účetnictví předmětných společností nenachází. Konkrétní obsah spolupráce se zahraniční daňovou správou je obsažen ve zprávě Finančního úřadu [REDAKCE] k předmětné kontrole. V dané věci byly

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

9. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení Ing. [REDACTED], jednatelem ve firmě [REDACTED], s.r.o., vyplynulo, že v roce [REDACTED] jejich firma nevedla účetnictví společnosti [REDACTED]. Byl od [REDACTED] zplnomocněn k jednání v rámci daňové kontroly. Jejich firma vedla účetnictví [REDACTED] do roku [REDACTED], poté byla obnovena v polovině roku [REDACTED]. V roce [REDACTED] vedla účetnictví paní [REDACTED]. Jednatel byl [REDACTED], prokuristou [REDACTED]. Dále se vyjádřil v tom směru, že co věděl k daňové kontrole za zdaňovací období leden [REDACTED] až prosinec [REDACTED], kde byla dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty [REDACTED] Kč, sdělil již finančnímu úřadu. Podle něho z podkladů co měl k dispozici, byly veškeré činnosti, které byly předmětem kontroly prokazatelně provedeny. Problém byl v identifikaci odběratelů. Je toho názoru, že nebylo úmyslem společnosti [REDACTED] krátit daň. K tomu ho vedlo i vypracování a provedení rekonstrukce sporných doprav.

10. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví mzdy, účetní evidence, zpracovaného Ing. [REDACTED], vzal soud za prokázané tyto skutečnosti. Znalec především z knihy vystavených faktur vypracoval přehled vystavených faktur – daňových dokladů za období roku [REDACTED]. Z tohoto přehledu vybral faktury – vystavené doklady vůči následujícím odběratelům, které vzhledem k odlišnému názvu v knize vystavených faktur a ve fakturách byly ověřeny pomocí DIČ. Jednalo se o tyto odběratele – [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]. Znalec dále uvedl, že zdanitelná plnění od společnosti [REDACTED] byla provedena na základě faktur [REDACTED] a [REDACTED] pro odběratele [REDACTED] a tyto faktury nebyly zahrnuty do následných údajů. Poté znalec sumarizoval hodnotu daňových dokladů za jednotlivé měsíce roku [REDACTED], u kterých neměla nastat zdanitelná plnění vůči výše uvedeným zahraničním odběratelům dle zjištění finančního úřadu, a dále k nim stanovil povinnost z titulu DPH za jednotlivé měsíce roku [REDACTED], a to za předpokladu, že zdanitelná plnění byla provedena v tuzemsku. Zdanitelná plnění byla uvedena v měně EUR. Proto znalec přepočtl hodnotu v EUR na hodnotu v Kč v souladu se způsobem vyplývajícím z přílohy účetní závěrky společnosti [REDACTED] a s kurzem stanoveným ČNB. Z celkové hodnoty byly následně vypočteny hodnoty základů DPH pro sazbu DPH 20% a hodnota DPH v sazbě 20% - tedy v sazbě DPH, která pro příslušné zdanitelné plnění byla platná v roce [REDACTED]. (Jednotlivé doklady vztahující se k jednotlivým měsícům pak odpovídají daňovým dokladům uvedeným ve výroku rozsudku, kdy čísla daňových dokladů byla v souladu se znaleckým posudkem uvedena kromě jednoho překlepu také v obžalobě; v souladu se znaleckým posudkem je ve výroku rozsudku, tak jak bylo uvedeno v obžalobě, stanovena hodnota základu DPH.) K té pak znalec vyčíslil rozdíl ve vztahu k daňové povinnosti, kterou uvedl daňový subjekt [REDACTED] ve svých přiznáních k DPH za období leden až prosinec [REDACTED]. Celkový rozdíl mezi daňovou povinností z titulu DPH za měsíce leden až prosinec roku [REDACTED] s předpokladem, že zdanitelná plnění za uvedené období byla provedena v tuzemsku, a daňovou povinností, kterou uvedl daňový subjekt [REDACTED] ve svých přiznáních k DPH za toto období, činí [REDACTED] Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

11. **Ze zprávy o daňové kontrole ze dne** [REDACTED], č.j. [REDACTED], bylo zjištěno, že daňovou kontrolu provedli Bc. [REDACTED] a Bc. [REDACTED] daňového subjektu [REDACTED] s.r.o. Předmětem kontroly byla daň z příjmu právnických osob a daň z přidané hodnoty. Z výsledku kontrolního zjištění vyplynulo, že plátce daně neodvedl daň na výstupu ke dni uskutečnění zdanitelného plnění v celkové výši [REDACTED] Kč v rozporu s ustanovením § 2 odst. 3, § 9 odst. 1, § 21 odst. 1, § 24a odst. 1, § 47 odst. 4 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Plátce daně uskutečňuje služby – silniční motorovou dopravu nákladní. Služby uskutečňuje pro osoby registrované k dani v tuzemsku, ale i v jiných členských státech a v přiznání k DPH vykazuje jako plnění osvobozená na řádku č. 21. Plátce daně předložil při daňové kontrole mj. vystavené faktury pro odběratele – [REDACTED] DIČ [REDACTED], [REDACTED] DIČ [REDACTED], [REDACTED] DIČ [REDACTED], [REDACTED] DIČ [REDACTED], [REDACTED] DIČ [REDACTED], [REDACTED] DIČ [REDACTED], [REDACTED] DIČ [REDACTED], [REDACTED] DIČ [REDACTED]. Daňové doklady vystavené pro tyto odběratele jsou hrazeny hotově, ale plátce daně nepředložil pokladní doklady potvrzené plátcem hotovosti. Příjem hotovosti je řidičem uveden pouze na přepravním dokladu CMR. Dále je ve zprávě konstatováno, jaké nedostatky vykazují CMR listy. Na základě těchto údajů dospěl správce daně k závěru, že předložené přepravní doklady neprokazují skutečnosti uvedené na vydaných dokladech vystavených ve prospěch osob uvedených výše. Proto správci daně vyvstaly pochybnosti o uskutečnění plnění pro výše jmenované odběratele. Plátcí daně tak byla doručena výzva k prokázání skutečností uvedených ve vystavených fakturách pro výše zmiňované odběratele. Dle zprávy bylo dáno plátcí daně poučení mj. ve znění, že pokud nebude prokázáno, že vykázaná plnění na řádku 21 daňových přiznání k DPH za jednotlivá zdaňovací období roku [REDACTED] byla uskutečněna ve prospěch společností uvedených výše, tedy, že se jednalo o plnění uskutečněná s místem plnění mimo tuzemsko, u nichž nevzniká povinnost přiznat daň na výstupu, může správce daně postupovat tak, že posoudí uskutečněná plnění jako zdanitelná podle ustanovení § 2 odstavec 3 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Dále jsou ve zprávě popsány výzvy finančního úřadu a reakce plátce daně. K tomu jsou ve spise založeny k výzvám finančního úřadu odpovědi zmocněnce společnosti [REDACTED] včetně jeho vyjádření k jednotlivým fakturám. Z těchto vyjádření v podstatě vyplynulo, že uznávali formální nedostatky CMR listů (přepisování a jiné opravy, průpis kopií, opomenutí údajů, zavedení údajů v nesprávných kolonkách) způsobené tím, že jsou vystavovány řidiči „za volantem“ s tím, že v několika případech je CMR vyplněno řádně, proto nelze zpochybnit všechny dodávky. Dle jejich názoru dokumenty prokazují, že deklarovaná plnění se udála, a to především s ohledem na předmět dodávky a s tím související okolnosti, dále s ohledem na porovnání údajů z daňových dokladů, autentických CMR a autentických vyúčtování cestovních náhrad. V závěru zprávy správce daně je uvedeno, že plátce daně předložil při daňové kontrole k daňovému dokladu - vystavené fakture, přepravní doklady CMR. Tyto přepravní doklady nejsou vyplněny se všemi náležitostmi a nemají vyplněny všechny povinné oddíly. Správce daně porovnáním údajů na vydaných fakturách a přepravních dokladech našel nesrovnalosti. Na některých přepravních dokladech CMR není v oddíle 22 razítko a podpis odesílatele zboží, v oddíle 24 chybí podpis a razítko příjemce zboží, v oddíle 25 chybí registrační značka vozidel – tahače a návěsů/přívěsu nebo je uvedena jiná registrační značka, než která je uvedena na daňovém dokladu, v oddíle 2 je uveden jiný příjemce zboží, než který je uveden na daňovém dokladu nebo není označen vůbec žádný příjemce, v oddíle 16 je uveden jiný přepravce, na některých CMR je uveden odlišný datum, než datum uskutečnění plnění uvedené na fakture, nebo není uveden datum přepravy vůbec, nebo datum přepravy je přepisován a je nečitelný. Ze zprávy dále vyplývá, že plátce daně sice předložil daňové doklady se všemi zákonnými náležitostmi, předložil jako důkazní prostředky také přepravní doklady, ale podkladem pro uznání nároku na osvobození od DPH není samotný daňový doklad, ale i současné prokázání, že fakticky došlo k uskutečnění podmínek podmiňujících osvobození zdanitelného plnění od daně z přidané hodnoty. Tedy že došlo k realizaci plátcem daně tvrzené skutečnosti, že přeprava byla provedena ve prospěch

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

osob, které plátce daně uvedl na daňových dokladech, a které byly specifikovány výše. Ve zprávě je dále konstatováno obdržení vyjádření [redacted] a [redacted] daňové správy k výše uvedeným zahraničním subjektům, a je zde mj. uvedeno k [redacted], že [redacted] plátce nezná přepravce [redacted], k [redacted], že plátce není od [redacted] daňově vedený, k [redacted], že poskytovatel subjekt – společnost [redacted] nezná, zboží neobdržel, k [redacted], že na jejich straně existují pouze dvě faktury spol. [redacted] zaplacené v hotovosti, k [redacted], že nebyly zjištěny žádné náznaky obchodních vztahů se společností [redacted], k [redacted], že v účetnictví německého plátce nejsou obsaženy žádné výdaje za přepravu společností [redacted]. Těmito skutečnostmi odpovídají **zprávy o (přeshraniční) výměně informací Finančního úřadu pro [redacted]**, Územní pracoviště v [redacted]. Z odpovědí k dotazům, zda byla provedena přeprava pro osobu uvedenou na daňových dokladech, zda osoba uvedená na daňových dokladech převzala zboží, které přepravoval daňový subjekt – [redacted], případně, zda má daný daňový subjekt i jiné faktury od společnosti [redacted], a k žádosti, aby bylo prověřeno, zda plátce nevystavil i další faktury neuvedené v přehledu včetně prověření, zda k fakturám hrazeným v hotovosti, byly doloženy pokladní doklady, bylo zjištěno, k odběrateli [redacted], DIČ [redacted], že výše uvedený plátce nezná přepravce [redacted], a to ani jako dodavatele, ani jako odběratele, [redacted] se neobjevuje v plátcově účetnictví, plátce nikdy se společností [redacted] neuskutečnil žádné transakce, k odběrateli [redacted], DIČ [redacted], bylo zjištěno, že plátce není již v [redacted] hlášen a již tři roky není dohledatelný a také daňově již není vedený od [redacted], k odběrateli [redacted] DIČ [redacted], bylo zjištěno, že na straně zahraničního subjektu existují pouze faktury [redacted] a [redacted], pokaždé zaplacené v hotovosti. Dle informací firmy je společnost [redacted] samostatnou pobočkou firmy [redacted], která také dopravuje vozidla pro firmu [redacted] z [redacted] do [redacted], dopravní prostředky obou firem vypadají stejně. Eventuálně firma [redacted], co se týče zde chybějících faktur, zaúčtovala přímo s firmou [redacted]. Za rok [redacted] se zde v účetnictví nachází sedm faktur firmy [redacted] na celkem [redacted] euro, k odběrateli [redacted], DIČ [redacted], bylo zjištěno, že v rámci zvláštní daňové kontroly nebyly zjištěny žádné náznaky obchodních vztahů mezi společností [redacted] a [redacted], v předloženém účetnictví nebyly nalezeny na [redacted] žádné odkazy, a to i s odvoláním na vysvětlení [redacted], dle kterého v roce [redacted] neměl s firmou [redacted] žádné obchodní vztahy, k odběrateli [redacted] DIČ [redacted], bylo zjištěno, že v účetnictví tohoto plátce nejsou obsaženy žádné výdaje za přepravu plátcem v ČR ([redacted]), plátce (DIČ [redacted]) zamlčel veškerá pořízení (zisky společnosti), vozidel z [redacted]. Přeprava vozidel z [redacted] do [redacted] byla provedena, zahraniční plátce pořídil z [redacted] spoustu vozidel, ze kterých bylo několik přepraveno do [redacted] společností [redacted]. Protože ve fakturách nejsou uvedena žádná výrobní čísla, nemohlo být provedeno porovnání s dokumenty, které byly k dispozici. K datu odpovědi nebylo pro zahraniční správu jednoznačně prokázáno, kam byla vozidla zahraničnímu plátcovi v [redacted] skutečně prodána. V rámci finanční kontroly byli dále vyslechnuti jako svědci [redacted] - řidič a [redacted]. Pan [redacted] vypověděl, že přepravní doklady vyplňoval sám na základě informací od paní [redacted] a pana [redacted]. V místě nakládky se mu osoba představila jako zástupce výše uvedených firem. Neví, zda zákazník je majitelem přepravovaných vozidel. Neví, pro jaké odběratele je přeprava objednána, nikdo mu nepotvrzoval CMR v místě nakládky zboží, neví, zda odběrateli jim převáženého zboží byly osoby uvedené na daňových dokladech. Paní [redacted] uvedla, že veškeré informace k zakázkám dostávala od pana [redacted] a dle jeho příkazu je předávala řidičům. Informace o výše uvedených odběratelích a informace k fakturaci dostala taktéž od pana [redacted], obchodní jednání s odběrateli si vedl pouze pan [redacted], který jako jediný přijímal objednávky k přepravě. Tyto skutečnosti potvrzují protokoly Finančního úřadu pro [redacted], Územní pracoviště [redacted] ze dne [redacted] o výslechu svědků [redacted] a [redacted]. Dále je shrnuto, že plátce daně nepožadoval po odběrateli služeb popřípadě po osobě, které bylo zboží předáno, podepisovat nákladní list – přepravní list CMR, nepožadoval podpis příjemce, že zboží převzal, ani podpis osoby, u které

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

proběhla nakládka. Nemá tedy přepravní doklad vyplněný v souladu s ustanovením úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční dopravě. Plátce daně od výše zmiňovaných odběratelů přijímal úhrady v hotovosti, aniž by byl schopen předložit potvrzené pokladní doklady o přijaté hotovosti, které by potvrzovaly, že došlo k úhradě uskutečnění plnění od odběratelů uvedené na daňových dokladech. Plátce daně předložil pouhé dva dokumenty, tedy vždy daňový doklad a k tomu dokladu přepravní doklad CMR. To jsou ještě přepravní doklady, ze kterých veškeré okolnosti přepravy ani nejsou zřejmé. S ohledem na tyto skutečnosti správce daně uzavřel, že nebylo prokázáno, že místem plnění v případě deklarovaných služeb byl jiný členský stát. Správce daně proto učinil závěr, že se jednalo o služby s místem plnění v tuzemsku, kdy vzniká povinnost plátce daně přiznat daň dle § 108 odstavec 1 zákona č. 235/2004 Sb. Z úplného závěru zprávy je pak zřejmé, že zpráva byla podkladem pro vydání dodatečných platebních výměrů dle ustanovení § 143 daňového řádu za zdaňovací období roku [redacted] - ledna až prosince na dani z přidané hodnoty. Zde uvedené částky odpovídají doměřeným částkám daně z přidané hodnoty uvedených v dodatečných platebních výměrech na daň z přidané hodnoty za jednotlivé měsíce v období roku 2011. **Dodatečné platební výměry**, pokud jde o vyčíslený základ daně a daň na výstupu, korespondují s výsledky výše popisovaného znaleckého posudku. Pouze v březnu a květnu byly zaznamenány rozdíly, když dodatečným platebním výměrem byl stanoven základ daně na částku [redacted] Kč a daň na výstupu v částce [redacted] Kč, ve znaleckém posudku byla uvedena částka [redacted] Kč a [redacted] Kč, v květnu pak dle dodatečného platebního výměru činil základ daně [redacted] Kč a daň na výstupu [redacted] Kč, dle znaleckého posudku to bylo [redacted] Kč a [redacted] Kč. Pokud jde o ostatní měsíce roku [redacted], za měsíc leden byla společností [redacted] doměřena daň z přidané hodnoty ve výši [redacted] Kč, základ daně za zdanitelná plnění – dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku činil [redacted] Kč, za měsíc únor bylo doměřeno [redacted] Kč, základ daně činil [redacted] Kč, za měsíc duben byla doměřena daň [redacted] Kč, základ daně činil [redacted] Kč. Za červen bylo doměřeno [redacted] Kč, základ daně činil [redacted] Kč, za červenec bylo doměřeno [redacted] Kč, základ daně činil [redacted] Kč, za srpen bylo doměřeno [redacted] Kč, základ daně činil [redacted] Kč, za září bylo doměřeno [redacted] Kč, základ daně činil [redacted] Kč, za říjen byla doměřena daň [redacted] Kč, základ daně činil [redacted] Kč, za listopad bylo doměřeno [redacted] Kč, základ daně činil [redacted] Kč. Za prosinec bylo doměřeno [redacted] Kč, základ daně činil [redacted] Kč.

12. K důkazu byly rovněž provedeny i další listinné důkazy, které potvrzují zjištění finančního úřadu shrnuté ve zprávě o finanční kontrole. Jedná se o knihu přijatých a vystavených faktur, pohyby na účtech společnosti [redacted], faktury vydané na výše uvedené odběratele, CMR listy a výkazy jízd řidičů [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] o, [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted]. Porovnáním záznamů knihy jízd a vystavených faktur je prokazováno, že tyto spolu vzájemně nekorespondují, když z těchto listin vyplývá, že předmětného dne byla určitým řidičem provedena s vozidlem určité registrační značky zcela jiná trasa, která s ohledem na destinace je v rozporu se záznamem na faktuře a nemohla být tudíž provedena, tak jak je vyfakturováno. Lze tak například uvést, dle faktury č. [redacted] vozidlo s RZ [redacted] mělo jet [redacted] z I [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel řidič z [redacted] do [redacted]. Dle faktury č. [redacted] byla trasa dne [redacted] z [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel řidič z [redacted] do [redacted]. Dle faktury č. [redacted] byla dne [redacted] trasa z [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel z [redacted] do [redacted]. Dle faktury č. [redacted] byl dne [redacted] transport proveden z [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel z [redacted] do [redacted]. Dle faktury č. [redacted] byla dne [redacted] trasa z [redacted] do [redacted] p, dle výkazu jízd jel z [redacted] do [redacted]. Dle faktury č. [redacted] byl dne [redacted] proveden transport z [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel z [redacted] do [redacted]. Dle faktury č. [redacted] byl transport dne [redacted] proveden z [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel z [redacted] do [redacted]. Dle faktury č. [redacted] byla dne [redacted] trasa provedena z [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel ze [redacted] do [redacted]. Dle faktury č. [redacted] byla trasa dne [redacted] z [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel z [redacted]. Dle

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

faktury č. [redacted] byla trasa dne [redacted] provedena z [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel z [redacted] do [redacted]. Dle faktury č. [redacted] byla dne [redacted] provedena trasa z [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel ze [redacted] do [redacted]. Dle faktury č. [redacted] byla dne [redacted] provedena trasa z [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel z [redacted] do [redacted]. Dle faktury č. [redacted] byl proveden transport dne [redacted] z [redacted] do [redacted], dle výkazu jízd jel z [redacted] do [redacted].

13. **Výpisem z obchodního rejstříku ke společnosti [redacted]**, vzal soud za prokázané, že tato společnost byla zapsána [redacted]. Sídlo měla ve [redacted], předmětem podnikání byla silniční motorová doprava nákladní – nákladní vnitrostátní a mezinárodní doprava. Jednatel společnosti byl [redacted], prokuristou byl od [redacted] do [redacted] [redacted] a byl oprávněn ke všem právním úkonům, k nimž dochází při provozu podniku. Společníky byli [redacted] a [redacted] s 50% obchodním podílem. Účinky zahájení insolvenčního řízení nastaly dne 14. 1. 2016, na základě usnesení Krajského soudu v Plzni ze 9. 5. 2016, č.j. KSPL 51 INS 765/2016-A-15, bylo rozhodnuto o zjištění úpadku a prohlášení konkurzu na majetek dlužníka, insolvenčním správcem byl [redacted] v.o.s. **Z krátkého sdělení policejní inspekce [redacted]** vyplynulo, že [redacted] a [redacted] jsou bratry, [redacted] je manželka [redacted]. Všichni bydlí v [redacted], [redacted]. **Z korespondence** předložené policejnímu orgánu v [redacted] jsou patrné dopisy mezi bratry ohledně vedení firmy, jejich konverzace o sporech ve firmě, rozdělení funkcí – z tohoto vyplynulo, že [redacted] je odpovědný za průběh spedice, [redacted] nese odpovědnost v první řadě za oblast servisu. Z dopisu obžalovaného, který byl adresovaný [redacted] ze dne [redacted], v podstatě vyplynulo, že obžalovaný [redacted] vytýká, že se o firmu [redacted] vůbec nestaral, také že daného dne podal výpověď. Z dopisu z [redacted] se podává, že obžalovanému se nedaří bratry zkontaktovat, pro firmu dělal se stoprocentním nasazením, poslední šest let si nebral dovolenou, pro firmu se vzdal v [redacted] všeho. Obžalovaný vytýká [redacted] špatnou spolupráci, k situaci, že [redacted] odstoupil jako prokurista od firmy [redacted] dodává, že ztratil svého dlouhodobého a jediného kontaktního partnera. V dalším e-mailu obžalovaného adresovaného mj. [redacted] je uvedeno mj., že vyřizuje sám věci ohledně přepravních zakázek, nákladních vozidel, přes faktury, platy, opravy nákladních aut, vyhledávání náhradních dílů, kdy se zároveň ohrazuje nad užitím slůvka „vy“, když je tam (ve firmě) sám. Z dalšího dopisu ze dne [redacted] je pak zřejmé, že obžalovaný podal k tomuto dni výpověď. **Z úředního záznamu k vytěžení [redacted]** německé policie z [redacted] byly zjištěny skutečnosti řečené [redacted] v souladu se základními údaji zjištěnými z výpisu obchodního rejstříku. Kromě toho [redacted] uvedl, že byl jednatelem, neboť jeho bratr měl zákaz podnikání. V roce [redacted] byl vedoucím provozu firmy [redacted] obžalovaný, ve stejné době založil obžalovaný s [redacted] firmu [redacted] se sídlem v [redacted]. [redacted] za společného působení obžalovaného měl přetáhnout hodně velké množství peněz z firmy [redacted]. V srpnu [redacted] začal pro firmu pracovat pan [redacted]. [redacted] mu však dal výpověď a zakázal mu vstupovat na pozemek firmy. V té době již obžalovaný ve firmě nebyl. Sám [redacted] byl pověřený technickými záležitostmi firmy, mj. vedl vozový park pro německá vozidla, za vozový park pro česká vozidla byl odpovědný obžalovaný. [redacted] byl odpovědný za každodenní chod, mj. za pokladnu a rozdělování zakázek, účetnictví prováděl interně na pokyn [redacted] obžalovaný. Daňovým poradcem byl nejprve Ing. [redacted] do roku [redacted], pak paní [redacted] z [redacted]. Za faktury, odběratele, zákazníky byl odpovědný [redacted], proto k nim více neřekl. [redacted] při vytěžení uvedl, že si v roce 2011/2012 nechal ve firmě Autlog pozici prokuristy, vedoucím pobočky byl obžalovaný. Za provádění obchodní činnosti byl odpovědný obžalovaný z pověření jeho bratra [redacted]. K zákazníkům, odběratelům by měl být dotázán obžalovaný, který byl také odpovědný za účetnictví, vozový park, personál a dispečerství. Obžalovaný jednal z pověření jeho bratra, sám byl v Čechách velmi málo. Ve věci byly provedeny i další listinné důkazy. Ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení [redacted] je zřejmý jmenný seznam

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

zaměstnanců firmy [REDAKCE]. Z **notářského zápisu** sp. zn. NZ 66/2004, N 70/2004, sepsaného dne 8. 6. 2004, vyplynuly shodně základní údaje v souladu s výpisem z obchodního rejstříku k firmě [REDAKCE], mimo to, dle bodu 8.2 do působnosti jednatelů náleží zejména zajišťovat řádné vedení evidence a účetnictví společnosti. Ve shodě s tím zní bod 8.2 **společenské smlouvy** společnosti [REDAKCE]. Z **pracovní smlouvy** předložené obžalovaným je zřejmé, že byla podepsána dne 1. 4. 2005, pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou, dle bodu 2. obžalovaný pracoval jako vedoucí dopravy. Příjem byl sjednán na [REDAKCE] Kč měsíčně se sjednáním možnosti mimotarifního příplatku. Z dodatku č. 1 o pracovní smlouvě je zřejmé, že obžalovanému byl na základě dohody navýšen příjem na [REDAKCE] Kč s možností mimotarifního příplatku. Z **vyjádření** [REDAKCE] z [REDAKCE] bylo zjištěno, že se výsledku nezúčastní. Ve shodě s obsahem jeho předchozího vyjádření uvedl, že Firma v Čechách byla vedena výlučně [REDAKCE] ve spolupráci s obžalovaným. Tito dva se starali o chod společnosti, vedení účtů, účetnictví, daňové povinnosti. Nebyl informován, jaké obchodní aktivity, jaké přepravní zakázky byly uzavřeny. Kontaktní osobou byl vždy [REDAKCE]. Ze sdělení [REDAKCE] vyplynulo, že žádost o právní pomoc – zajištění výsledku svědka prostřednictvím videokonference nebyla vyřízena a vrací se. Svědek se totiž vyjádřil v tom směru, že se nechce zúčastnit. Účast je dobrovolná.

14. Soud zamítl návrh obhajoby na zpracování znaleckého posudku z oblasti daňového poradenství, když nadnesené otázky by řešily pouze právní stránku věci. Dále byl zamítnut návrh obhajoby na vyžádání si zprávy se sdělením plateb na (ne)doměrek DPH se sdělením k platbám, za jaké zdaňovací období byly hrazeny. Z vyjádření finančního úřadu z 14. 4. 2022, jakož i z návrhu na náhradu škody je zřejmé, že daňová povinnost byla uhrazována výlučně platbami mající původ ve vlastní vymáhací činnosti správce daně a dále převody přeplatků na dani z přidané hodnoty či jiných daní u daňového subjektu. Zástupce poškozené také vysvětlil, že dle daňového řádu se uhrazuje vždy nejstarší daňová povinnost. Soud zamítl také návrh na výslech svědka [REDAKCE] s ohledem na jeho odmítnutí dostavit se k výsledku k německému soudu a s tím související vyjádření tohoto soudu.
15. Z hlediska právní stránky obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty pokračujícího zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku. Ve věci bylo prokázáno, že obžalovaný zkrátil daň a čin spáchal ve značném rozsahu, když ve smyslu § 138 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku se za značný rozsah považuje částka dosahující nejméně 1.000.000 Kč. Oproti obžalobě soud upřesnil, že obžalovaný jednal na základě pokynu prokuristy [REDAKCE], což bylo prokázáno výpovědí svědkyně [REDAKCE], výpovědí obžalovaného, svědkyně [REDAKCE], vyjádřením [REDAKCE], jakož i korespondencí mezi obžalovaným a [REDAKCE]. Na základě výpovědi svědkyně [REDAKCE], ale i výpovědi samotného obžalovaného, dále listinných důkazů – faktur společnosti [REDAKCE] g, výkazů jízd řidičů, podkladů finančního úřadu, a to především zpráv ze systému o výměně přeshraničních informací, zprávy o daňové kontrole, CMR listů, a dále úředních záznamů německé policie o vytěžení [REDAKCE] [REDAKCE] ve spojení i s přeloženou korespondencí, má soud za to, že obžalovaný, jako vedoucí pracovník společnosti [REDAKCE], krátil daň z přidané hodnoty tím, že dával pokyny k vystavování faktur, schvaloval a kontroloval vystavené faktury svědkyní [REDAKCE], na základě kterých bylo předstíráno poskytnutí přeshraniční přepravy zboží. V rozporu s ustanovením § 2 odst. 3, § 36 a násl. zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném do 31. 12. 2012, tak došlo k účelovému snižování základu této daně. Bylo prokázáno, že fakturami vykazované přepravní úkony, k jejichž vystavení obžalovaný dával pokyn svědkyni [REDAKCE], se takto neuskutečnily, za což jako vedoucí dopravy, který řešil zakázku od jejího získání, až po její ukončení, byl, z obsahu své náplně práce, odpovědný. Pakliže tedy bylo v přiznáních k dani z přidané hodnoty účtováno s fakticky neprovedenými službami s místem plnění mimo Českou republiku, byla nedůvodně snížena částka/základ této daně, čímž došlo k účelovému snížení daně z přidané hodnoty. Dle znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví mzdy, účetní evidence, Ing.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

██████████, pak byla ponížena daň z přidané hodnoty za rok ██████████ o částku ██████████ Kč. Z hlediska zavinění byl čin spáchán v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť s ohledem na charakter trestné činnosti, když obžalovaný jednající s vědomím, že do účetnictví jsou zakládány fiktivní faktury, musel vědět, že může porušit zájem státu na řádném vyměření daně z přidané hodnoty, a pro případ, že tak způsobí, byl s tím srozuměn. Trestná činnost byla zároveň kvalifikována jako pokračující trestný čin dle § 116 trestního zákoníku, neboť jednání obžalovaného bylo vedeno jednotným záměrem, bylo spojeno stejným způsobem provedení a blízkou časovou souvislostí.

16. Základní obhajoba obžalovaného zněla, že jako řadový zaměstnanec společnosti ██████████ nemůže nést odpovědnost za zkrácení daně za společnost. Hájil se tím, že nebyl vedoucím zaměstnancem, že nevystavoval faktury, neúčtoval, nevyplňoval daňová přiznání, neměl oprávnění k podpisu či vedení účetnictví, neměl ani k tomu příslušné vzdělání. Z výpovědi svědkyně ██████████, vyjádření ██████████ ve spojení s korespondencí popisovanou výše, bylo však dle názoru soudu jednoznačně prokázáno, že byl vedoucím zaměstnancem společnosti ██████████ se sídlem v České republice ve ██████████. Jako vedoucí dopravy – disponent, musel mít naprostý přehled o tom, co se ve společnosti děje, především o tom, zda fakturované přepravy byly skutečně provedeny. Sám obžalovaný věděl o tom a uváděl při své výpovědi, že firma ██████████ při transportech za hotovost vystavovala faktury za tyto přepravy na společnost ██████████, přestože společnost ██████████ s tím neměla nic společného. Obžalovanému není kladeno za vinu, že by sám vedl nesprávně účetnictví či sám vystavoval faktury. Jak bylo uvedeno shora, obžalovaný dával pokyny svědkyni ██████████ k vystavení nepravdivých faktur, když ze své pozice a vzhledem ke své náplni práce musel vědět, že vykazované přepravy nebyly fakticky uskutečněny. Z pohybů na účtu v daném období je zřejmé, že obžalovaný měl příjem okolo ██████████ Kč až ██████████ Kč měsíčně, svědkyně ██████████ okolo ██████████ Kč až ██████████ Kč měsíčně. Z tohoto pohledu je tedy také zřejmé, ve shodě s výpovědí svědkyně ██████████ a vyjádřením ██████████, že obžalovaný musel být nadřízeným ██████████. Stejně tak při srovnání počtu podpisů na daňových přiznání obžalovaného (nejméně čtyři) a svědkyně ██████████ (jeden) lze nepřímo říci, že i z tohoto pohledu byl vedoucím zaměstnancem. Soud nesouhlasí s obhajobou, pokud uvádí, že obžalovaný nevěděl, na základě jakých dokladů byla zpracována přiznání k dani z přidané hodnoty. Svědkyně ██████████ se dle své výpovědi obracela výhradně na obžalovaného, ten po ní faktury kontroloval, při práci svědkyně vycházela z dispozičního seznamu obžalovaného, v němž bylo uvedeno, odkud kam se jede, na koho fakturu dát, jaká částka se účtuje a jaký řidič to jede. Také uvedla, že pokud neznala adresu, „vykomunikovala“ jí s obžalovaným. Obžalovaný také uváděl při své výpovědi, že dával svědkyni adresy pro řidiče. Jednoznačně tak obžalovaný musel vědět, co bylo obsahem faktur, které byly podkladem pro předmětná daňová přiznání. Otázka obhájkyne, proč nejsou stíháni jednatel a prokurista společnosti, s výjimkou svědkyně ██████████, která pouze přijímala pokyny od obžalovaného a byla administrativní pracovnící, je dle názoru soudu důvodná. Nicméně tento fakt nezbavuje obžalovaného trestní odpovědnosti. K další námitce obhajoby v tom směru, že z výpovědi ██████████ nevyplývalo, že by obžalovaný byl vedoucím společnosti, měl na starost vedení účetnictví či kontrolu účetních dokladů, zpracování účetních dokladů, je nutno říci následující. Jak již bylo konstatováno výše, ve výpovědi tohoto svědka bylo plno rozporů. Tento svědek hovořil o tom, že obžalovaný měl na starost vedení společnosti, každodenní operativní záležitosti firmy, neměl na starost daňovou agendu. To vše je ovšem zcela v souladu s již výše konstatovanými skutečnostmi týkajícími se obžalovaného ohledně jeho funkce ve společnosti.
17. Při rozhodování o druhu a výši trestu soud vycházel především z § 39 odst. 1 trestního zákoníku, podle kterého je z hlediska stanovení druhu a výměry trestu rozhodná zejména povaha a závažnost činu, daná především způsobem provedení činu, jeho následky a osobou pachatele. Závažnost činu je dle názoru soudu při posouzení typově shodných jednání spíše nižší (s ohledem na výše konstatovanou formu zavinění), mírně je zvyšována tím, po jakou dobu byla trestná činnost

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

páchána. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že nemá žádný záznam v opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody s trestní sazbou na dva roky až osm let. Jako polehčující okolnost byla shledána jeho dosavadní bezúhonnost. Mezi přitěžující okolnosti soud řadí rozsah trestné činnosti ve smyslu doby páčání trestné činnosti. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl také k délce trestního řízení a k době, která uplynula od spáchání činu. Na základě těchto skutečností byl obžalovanému uložen podmíněný trest odnětí svobody při samé spodní hranici trestní sazby, zkušební doba podmíněného odsouzení byla stanovena ve stejné délce. Peněžitý trest k návrhu státního zastupitelství nebyl uložen, když dle názoru soudu je třeba upřednostnit splacení uložené povinnosti k náhradě škody.

18. V adhezním řízení se s částkou [REDAKCE] Kč přihlásila Česká republika - Finanční úřad pro [REDAKCE]. Při závěrečném návrhu pověřený zástupce poškozeného upřesnil návrh přiznat částku o zákonný úrok z prodlení jdoucí od [REDAKCE] do zaplacení. Na základě provedeného dokazování bylo prokázáno, že daň byla ponížena o částku [REDAKCE] Kč ke škodě ČR – Finančního úřadu pro [REDAKCE]. Dle vyjádření poškozeného [REDAKCE] Kč představuje celkovou výši nedoplatku na dani z přidané hodnoty, když daňová povinnost byla uhrazována výlučně platbami mající původ ve vlastní vymáhací činnosti správce daně a dále převody přeplatků na dani z přidané hodnoty či jiných daní u daňového subjektu. Dle názoru soudu nelze spravedlivě přiznat uplatněnou částku v plném rozsahu, a to především vzhledem k chování jednatele [REDAKCE] na pozici jednatele ve společnosti [REDAKCE], který má ze zákona i dle společenské smlouvy zajišťovat řádné vedení účetnictví, přesto byl ve společnosti v podstatě nečinný. Soud přihlédl v tomto směru k judikátu Nejvyššího soudu 27 Cdo 844/2018, dle kterého pokud jednatel zastává svoji funkci toliko formálně, tj. ve skutečnosti funkci nevykonává a plnění povinností statutárního orgánu bez dalšího přenechává druhému jednateři, popř. zaměstnancům společnosti, a ani nekontroluje, jak je společnost řízena a jak jsou její záležitosti spravovány, nelze zpravidla než uzavřít, že nejedná s péčí řádného hospodáře. Nepřiznání celé částky je dále odůvodněno i tím, že obžalovaný jednal na základě pokynů prokuristy [REDAKCE]. Veden touto úvahou tak soud dle § 228 odst. 1 trestního řádu přiznal poškozené třetinu nárokované částky, tj. ve výši 243.681 Kč se zákonným úrokem z prodlení dle [REDAKCE] do zaplacení, a se zbytkem nároku byla poškozená odkázána dle § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu v Tachově. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě k jeho podání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Okresní soud v Tachově dne 30. května 2022

Mgr. Petra Psohlavcová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].